

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XXI, Seria II, Nr. 5041

6 PAGINI — 25 BANI

Sîmbătă 31 iulie 1965

CU ACEEAȘI URGENȚĂ

- RECOLTATUL
- TREIERIȘUL
- ARĂTURILE

Imediat ce terenul este eliberat de paie, la cooperativa agricolă din comuna Mihăilești, regiunea București, mecanizatorii execută arături adânci

In regiunea Bacău recoltatul păioșelor a început mai întâi în raioanele din sud — Adjud și Bacău. După 5-6 zile au „intrat” în campanie și raioanele din nord — Moinești, Tirgu Neamț, Piatra Neamț. Peste 60.000 hectare cu grâu și secară din 89.000 ct au cultivat cooperativele agricole de producție din regiune au fost, la data de 28 iulie, recoltate. În frunte se situează raioanele Adjud și Bacău care au strins recolta de pe 89 și respectiv 87 la sută din suprafața cultivată. Dar avansul Adjudului se datorează numai faptului că aici recoltatul a început cu cinci zile mai devreme decât în raionul Bacău. Cum a reușit raionul Bacău să recupereze aproape în întregime cele 5 zile?

Un prim răspuns l-am căutat la cooperativa agricolă de producție din comuna Chetris, unde în ziua de 27 iulie se recolta grâul de pe ultimele suprafețe din cele 700 de hectare cultivate. Aici, la începutul campaniei se aflau 6 combine și o batoză. Grâul nu ajunsese peste tot la maturitate deplină, iar unele sole erau situate pe pantă. Așa că de la început combinele nu puteau lucra cu in-

treaga capacitate. Se putea, totuși, secera. Cercetind bine fiecare parcelă, conducerea unității a schimbat planul inițial, trecându-se în primele zile la secerisul normal. S-a calculat că este nevoie de aproximativ 1.000 de oameni. Recepțivă la modificarea necesară, organizația U.T.M. și-a orientat activitatea în această direcție, tinerii fiind antrenati la recoltatul manual. În felul acesta s-au „cistigat” trei zile. Acum treaba merge bine ca urmare a bunei organizări a muncii la fiecare combină și la batoză. În ziua de 27 iulie, de pildă, toate cele 6 combine treierau staționar, în vreme ce 16 atlașe cărau snoșii la batoză unde lucrau alternativ două schimburi. Erau echipe formate pentru fiecare loc de muncă — la ară, la saci, la căratul paielor etc. La toate aceste puncte de lucru cei mai mulți erau tineri, recomandați de organizația U.T.M., care cunoșteau precis ce au de făcut. Secretarul organizației U.T.M. ne spunea că principala grije a comitetului U.T.M. în această perioadă a fost (și după cum se vede ea s-a concretizat în rezultate meritorii) de a recomanda conducerei ca tinerii să lucreze în acele puncte unde ei puteau da cel mai bun randament. Lucrările la zi s-au elec-

tuat paralel și în timpul optim. În aceeași zi 4 tractoare „libere” arau miriștile. Recolta de pe aproape 300 de hectare cu grâu era treierată, iar pe 40 hectare arate și însămînțate porumbul lurașer și început să răsară.

În cele mai multe cooperative munca a fost la fel de bine organizată. Organizațiile U.T.M. au adus o contribuție însemnată la efectuarea lucrărilor, tinerii fiind folosiți acolo unde unitățile aveau, în primul rînd, nevoie de contribuția lor. Așa se și explică de ce în numai două zile în raionul Bacău suprafața de pe care grâul a fost strins a crescut cu peste 17 procente față de 11 procente cu cât s-a înalțat în aceeași perioadă în raionul Adjud. Această experiență și-a făcut drum și în alte raioane. De pildă, în raionul Roman în două zile — 26 și 27 iulie — s-a strins recolta pe pe circa 4.000 hectare. Totuși, aici, ca și în raionul Adjud pe alocuri, ritmul de recoltare este încă foarte diferentiat de la o unitate la alta. Astfel, în timp ce la Sagna,

C. NANGU
correspondentul „Scînteii
tineretului” pentru re-
giunea Bacău
(Continuare în pag. a IV-a)

Izvoarele certitudinii

ȘTEFAN BĂNULESCU

Ne desfășurăm tinerețea de muncă și învățatură într-un continuu prezent de construcții, anii trăiți n-au devenit amintiri palide, nu s-au pulverizat în imagini incerte. Edificațiile socialiste ne veghează continuu prezent de ascensiune socială, culturală și morală, ne lasează pterile și talentele către viitorul marilor opere obștești de înflorire a patriei. Pășim spre împlinirea acestor opere istorice cu sentimentul firesc că ne realizăm propriile noastre destine în ceea ce au ele mai temerar, mai plin de farmec și mai dedicat ca vis tineresc, într-o împletire armonioasă cu cele mai scumpe idealuri comuniste de construcție vastă și pașnică. Cei mai tineri cetățeni ai României socialiste desprind și ei cu bucurie și cu mină responsabilă din istoricele lucrări ale Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, căile luminoase ale propriilor lor vieți.

însemnate elogios, cu litere de aur, în amplele Directive de construcție, în noul Statut al Partidului, în noul proiect de Constituție. Desprindem căile noastre de realizare în muncă, învățatură, în profesie, știință și cultură, din întreaga imagine a țării, din operele ei de azi și din cele viitoare și putem desprinde limpezimea acestor cîi, farmecul, îndrăgnea și armonia lor privind fiecare capitol de istorie nouă luat în parte: în capitolul construcțiilor industriale, în acela al învățămîntului, în acela al vaselor cercetării științifice sau în acela al însușirii unei culturi complexe și active... Ne descoperim marile drepturi și datorii creatoare de participanți viguroși la noua istorie a României socialiste, consfințite în Cartea de aur a țării, proiectul de Con-

stituție, citim acele emoționante cuvinte cu care ne este elogiată tinerețea de constructori și de cetățeni minări, liberi și stăpîni pe propria noastră soartă în Raportul prezentat la Congres de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Desprindem acest elogiu din marea elogiul adus patriei de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Un elogiu viu, materializat în realizările cuprinzătoare și de nezdruccinat ale construcțiilor desfășurate pe întreg cuprinsul țării, în perspectivele istorice ale planurilor îndrăznețe, prestigioase și profund realiste, fiurite de gloriul nostru Partid Comunist.

Conștiința noastră tină, formată în deceniile socialiste, nu poate avea alte aspirații decât să găsească adevărata măsură a celor mai curajoase împliniri de muncă, învățatură și creație, în marile și frumoasele culmi de construcție spre care ne conduc comunistii.

ANCHETA ZIARULUI NOSTRU

A fi modern... lată o noțiune frecvent întâlnită în discuțiile, în preocupările tinerilor. Faptul este că se poate de firesc: tinerețea se simte atrasă de ardoare spre lucrurile cele mai noi, spre căutările și descoperirile cele mai valoroase. A fi în pas cu vremea în care trăim înseamnă în primul rînd a avea concepții științifice despre tot ceea ce se petrece în jurul nostru, a fi în primele rînduri în toate compartimentele vieții, a trăi și a ne comporta ca oameni ai secolului XX, ai societății socialiste.

Dar, dacă este întrucîtva simplu să descriem noțiunea de modern, nu-i mai puțin adevărat că este mult mai greu să pătrunzi toate laturile ei, s-o înțelegi în profunzime, să distingi și să alegi esențialul, să nu neglijezi nimic, dar nici să nu devii robul unei mode trecătoare.

În legătură cu această problemă revine, foarte adesea, întrebarea: este el tînărul întotdeauna pregătit și capabil să aleagă din tot ceea ce i se oferă ca „nou” — esențialul? Un prim răspuns îl știm cu toții: în cea mai mare parte a lor tinerii noștri știu — și o dovedesc practic — să aleagă esențialul, orientându-se în primul rînd spre lucrurile profunde și de bază ale vieții, dar și spre cele care cer decizii clare, aderență la mersul general al societății; știu să se îndrepte către esențial și în viața de toate zilele — în relațiile cu ceilalți oameni, în dragoste, familie, în întreaga comportare. Tot așa de bine știm însă că mai sînt și unii care, dorind să fie „moderni”, reduc, cum spunea un poet, marea cea imensă și adîncă la... imaginea valului trecător. În loc să-și orienteze gîndurile, munca, întreaga lor viață spre marile probleme ale epocii, se lasă pradă unor mode trecătoare, fenomene de suprafață, de sezon, comparabile cu pălăria pe care la toamnă o schimbi cu o altă pălărie.

Un caz, două, mai multe? Oricite ar fi, toate la un loc sînt argumente categorice în favoarea unei discuții despre ceea ce înseamnă, în realitate, A FI MODERN...

...Discuție pe care o începem în numărul de față. Punctul de plecare îl reprezintă — după cum se va vedea la lectură — o anchetă realizată în rîndul a citorva sute de tineri cu întrebarea:

VĂ SOCOTIȚI UN OM MODERN?

Răspunsurile, cum este și firesc, sînt foarte diverse. Supunîndu-le judecății cititorului, îl invităm, în același timp, să încerce a se socoti printre cei intervieuați și să ne comunice propriile păreri.

• Au sau n-au dreptate tinerii care ne-au răspuns? • Ce trebuie acceptat ca bun, ce trebuie combătut? • După părerea dumneavoastră ce înseamnă a fi modern?

Citiți
primele
răspunsuri

ÎN
PAG
3

TELEGRAMĂ

Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie

Londra

Cu prilejul celei de-a 45-a aniversări a creării P.C. din Marea Britanie, Comitetul Central al Partidului Comunist Român, vă adresează un cald salut frățesc și urează întregului dv. partid succese în activitatea ce o desfășurați pentru interesele oamenilor muncii, pentru pace și progres social.

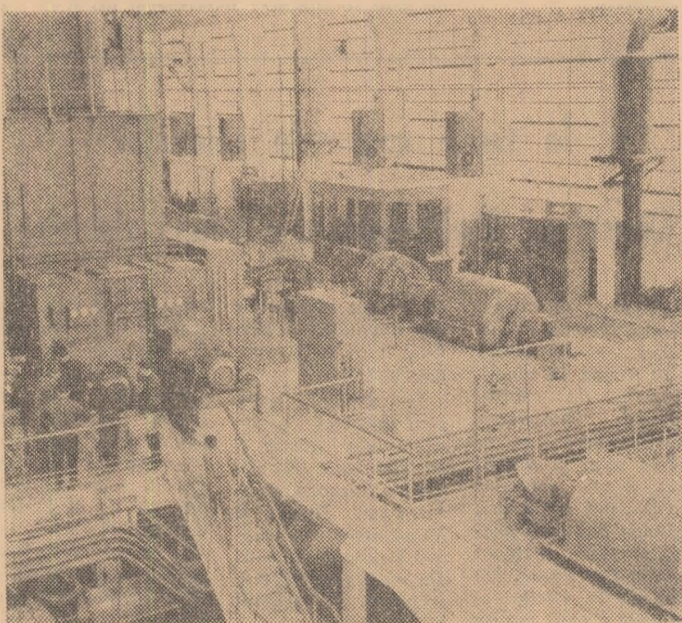
CONSTANTIN PRIESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

AZI VĂ PREZENTĂM:

Fabrica „rece” de la Hunedoara

• Ingemănarea gerului cu locul • Șase oameni și un creier electronic • Un spor anual de 207.000 tone de oțel

Interior al noii Fabrici de oxigen de la Hunedoara
Foto: AGERPRES

Noua Fabrică de oxigen din Hunedoara intrată recent în funcțiune nu are nimic din spectaculozitatea celorlalte obiective siderurgice din jurul ei. Clădirea sa, dreptunghiulară din sticlă și beton, cu vitralii viu colorate, cu zone verzi în jur lasă mai degrabă impresia unui laborator liniștit. Și totuși fabrica are o importanță deosebită în viața combinatului. Producția sa de 10.000 mc de oxigen pe oră va fi un stimul al sporului de oțel. Pentru că, într-adevăr, prin folosirea oxigenului în procesul tehnologic de elaborare a oțelului, durata unei șarje se reduce cu 10-15 la sută.

Oțelarii vor economisi în felul acesta o însemnată cantitate de timp în care vor putea produce anual circa 270.000 tone de oțel în plus. Calitatea metalului va fi, de asemenea, influențată pozitiv.

Pentru punerea în funcție a acestui agregat, constructorii de la Întreprinderea de construcții siderurgice Hunedoara au efectuat un mare volum de muncă.

Deosebit de pretențioase au fost operațiile de montaj și instalări, spunea inginerul Ioja Francis, coordonatorul acestor lucrări. Echipele de sub conducerea tinerilor Gros Gabriel, Moț Aurel, Klep Iulian etc., sub asistența tehnică

LAL ROMULUS

(Continuare în pag. a IV-a)

DEȘI „NODUL GORDIAN” SE VEDE DE LA O POȘTĂ

- Start slab încă de la filatură • Temele de cercetare așteaptă răspunsul institutului
- În țesătorie — notă bună; finisajul-repetent
- Furnizori în culpă

Beneficiarii au refuzat Întreprinderii Textila din Pitești — în primul semestru al anului — produse în valoare de peste 2 milioane lei.

În fața unei asemenea „cărți de vizită” nu poți decât să te întrebi: cum a putut ajunge un colectiv apreciat ca și în urmă pentru calitatea produselor sale la asemenea rezultate? Am adresat această întrebare mai multor tovarăși din conducerea fabricii, șefii de secție și sectoare, muncitorii irunțași, secretarii ai organizațiilor U.T.M. Răspunsurile lor au scos la iveală ați cauze care au generat scăderea calității produselor cit și posibilitățile care există pentru obținerea unor rezultate mult mai bune în semestrul următor.

În secția filatură începe procesul tehnologic al fabricii. Materia primă devine aici semifabricat și în apoi drumul producției ca fire pentru țesături. În primul semestru filatura a realizat planul calității numai în proporție de 80,1 la sută față de 85,5 cit era planificat.

— Materia primă — spune tovarășul VASILE GRĂȘINE, șeful secției — ne-a creat mari greutăți. Celofibra în timpul trecerii prin organele mașinilor se încălzește cu electricitate statică. Din această cauză, la bataj, se înfrișoară pe sul, iar la derulaj, în loc să deculeze, se lipește. Rezultatul: în timpul procesului de fabricație se produce dese lipituri de fire, întrepreri și ruperi.

În timpul procesului de producție apar, desigur, și anumite greutăți. Încălcarea materiei prime cu electricitate statică face parte din acestea. Numărul mare de defecte care apar în timpul prelucrării are însă și o altă explicație. Materia primă folosită

în procesul de producție este conservată necorespunzător. Prescripțiile tehnologice prevăd ca bumbacul, înainte de a fi introdus în fabricație, să aibă umiditate și temperatură constante. Depozitarea bumbacului în curtea filaturii, sub cerul liber, nu poate asigura aceste condiții. Iată cauza cea mai importantă pentru care materia primă creează, în timpul prelucrării, atâtea greutăți și defecte.

— Ce să facem — ni se spune la conducerea fabricii — direcția generală nu ne acordă fonduri pentru construirea spațiilor de depozitare. Problema e în curs de rezolvare. Am luat măsuri să cumpărăm copertine de acoperire a bumbacului. Am și cumpărat vreo 3.000 m.

Soluția de acoperire cu prelată este un provizorat care nu poate rezolva definitiv problema. Direcția generală nu a alocat investiții pentru spațiile de depozitare pe motivul că nu sînt economice. În schimb întreprinderea cumpără din fonduri de pro-

ducție circa 10.000 m prelată, care vor costa peste 700.000 lei. Cum rămîne atunci cu economicitatea?...

— Noi, continuă tovarășul Grășine, n-am stat pasivi în fața greutăților ivite. Am luat numeroase măsuri, am căutat o serie de soluții pentru a perfecționa tehnologia de prelucrare a celofibrii. Am înlocuit manșonela la laminare, am înlocuit sistemul de presiune din presiune comună în presiune individuală. În luna iunie am realizat, cu eforturi mari, planul la calitate. Dar laminorul „L 5 M” nu dă rezultate. Am primit ajutor și din partea Institutului de cercetări textile și tot n-am reușit să punem la punct tehnologia.

Tovarășii din întreprindere au apreciat, în discuțiile purtate, ajutorul pe care l-au primit cînd au apărut anumite probleme tehnice noi din partea Institutu-

SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ ÎN AMFITEATRELE UZINEI

O valoroasă inițiativă devine tradiție...

De ani de zile, la Uzinele „23 August” din Capitală vin în fiecare vară pentru efectuarea practicii în producție sute de studenți ai facultăților tehnice din întreaga țară. În august 1964, în uzină era înregistrat cu mult interes prima sesiune de informări tehnico-științifice a studenților practicanți, sesiune închinată celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei. Primită cu entuziasm în rândurile studenților, apreciată unanim de specialiștii uzinei pentru modul interesant, atractiv care a contribuit la îndrumarea și coordonarea studiului practicanților, inițiativa a fost reeditată anul acesta.

Luni, 26 iulie, a avut loc în uzină a doua sesiune de informări tehnico-științifice a studenților, fapt care arată hotărârea organizatorilor de a face din această inițiativă o manifestare studențească tradițională, un adevărat bilanț sărbătoresc al muncii depuse pentru o temeinică însușire a cunoștințelor în timpul practicii. Pentru a cunoaște îndeaproape telurile acestei acțiuni, temele informărilor prezentate și utilitatea lor pentru pregătirea viitorilor ingineri, cât și modul concret în care au fost pregătite ne-am adresat tovarășului ing. Ion Oprean, șef de lucrări la Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, entuziast organizator al acestei acțiuni, care ne-a spus:

Încă din timpul anului de studii am discutat în cadrul cadrelor cum ar putea fi însușite mai bine la practică o serie de probleme teoretice ale cursurilor de „Tehnologia fabricării utilajelor pentru industria chimică” și „Calculul și construcția utilajului chimic” de către studenții anului IV — secția „Utilaj chimic”, a Facultății de tehnologia construcțiilor de mașini din București. În scopul aprofundării unor aspecte tehnologice reprezentative am hotărât ca să dăm practicanților spre studiu anumite probleme de producție prin cercetarea cărora aceștia să-și însușească mai bine cunoștințele. Pentru alegerea temelor, odată cu începutul practicii, ne-am consultat cu specialiștii din serviciile de concepție, sugerând și celorlalte cadre didactice care îndrumă practica studenților în uzină să facă la fel, iar ulterior, pentru îndrumarea studenților, fiecare lucrare a avut unul sau mai mulți consultanți științifici dintre inginerii întreprinderii. Din partea tuturor acestor tovarăși, studenții s-au bucurat de un sprijin continuu, atent. Temele au fost alese dintre cele care preocupă serviciile de concepție, care ridică probleme tehnologice deosebite. Ne-am orientat, în primul rând, asupra aceluia care asigură conștientizarea unei cît mai mari varietăți a produselor fabricate în uzină, particularitățile tehnologice ale unor repere, asupra problemelor de căror cercetare să concentreze un volum cît mai bogat din cunoștințele însușite, să solicite totodată o documentare suplimentară.

Astfel, au fost date spre cercetare probleme ale tehnologiei de fabricație a coroanei dințate la sistemul de antrenare a morilor de ciment, a bandajului cuprului de răcire a magnezului, la tehnologia de asamblare a recipientelor sferice și la tehnologia de turnare a carterului motorului de 350 C.P.

Alte lucrări au urmărit influența vibrațiilor asupra caracteristicilor mecanice ale metalelor neferoase, criteriile de alegere a amestecurilor de formare pentru turnarea oțelurilor sau probleme de sudură.

În această sesiune au fost prezentate 15 lucrări, la realizarea cărora au participat colective de lucru cuprinzând 2-3 studenți, numărul celor antrenanți în cercetare fiind de circa 70. Dintre lucrări am menționat în mod deosebit câteva realizate de studenții din anul IV al secției „Utilaj chimic” a Facultății de tehnologia construcțiilor de mașini din București 1, „Oțeluri folosite în construcția sudată a recipientelor” — foarte bine documentată și concepută; „Tehnologia de asamblare a fundurilor eliptice pentru recipientelor” — valoroasă prin sugestiile pe care le dă în legătură cu tehnologia de fabricație — și „Tehnologia de asamblare a recipientelor sferice” — care, încercînd o soluție tehnologică diferită de cea folosită în uzină, a ajuns la concluzii interesante pe baza studiului paralel al economicității celor două tehnologii.

...dar se realizează numai pe jumătate!

Apreciind importanța deosebită a inițiativelor de la Uzinele „23 August” nu putem trece cu vederea câteva aspecte importante ale organizării și desfășurării sesiunii de infor-

mări tehnico-științifice, aspecte care arată că în valorificarea ei organizatorii s-au oprit... la jumătatea drumului. De ce spunem acest lucru?

Atrage atenția, în primul rând, faptul că la studierea unor probleme de producție ca cele despre care am relatat au participat, totuși, prea puțini studenți (70 din circa 400 de practicanți). Nu toți îndrumătorii de practică — cei de la Iași și Galați, în primul rând — au sosit în mod important să dea studenților astfel de probleme în studiu.

Și un alt aspect: sesiunea nu a fost organizată diferențiat, pentru studenții din anul II, care au terminat perioada de practică, și anul IV, care mai au de efectuat încă 4 săptămîni de practică. Nu era mai bine ca cercetarea lor să se desfășoare pe toată durata practicii, putînd cîștiga în acest fel în profunzime, dînd studiului un conținut mai complex?

Mai important este faptul că sesiunea a constat doar într-o simplă prezentare a lucrărilor și nu într-o dezbaterie vie a problemelor, a soluțiilor propuse, la care să participe colegii, inginerii consultanți și alți specialiști din uzină, cadrele didactice. Fără îndoială că multe aspecte interesante ar fi fost relevate prin asemenea discuții, s-ar fi sugerat noi direcții de cercetare în continuare, iar studenții prezenți în sală ar fi avut de învățat mult din lucrările colegilor lor.

În legătură cu valoarea lucrărilor studenților și cu sesiunea am cerut și părerea citorva ingineri consultanți. Iată ce ne-au relatat: Ing. Radu Lucian: „În general, cercetarea studenților s-a mărginit la un studiu strict informativ, nu a venit cu idei sau observații utile producției. Aceasta pentru că nu s-au ales totdeauna teme care să pună cu adevărat probleme, sau pentru că timpul care le-a stat la dispoziție a fost prea scurt pentru un studiu adînc, complex, după care abia se poate face o critică riguroasă a unei tehnologii, a unei metode de lucru.”

Ing. Dragoș Zamfir: „Nu este întotdeauna util entuziasmul cu care unsoari cadrele didactice și studenții se avîntă în alegerea pentru studiu a unor probleme de producție care depășesc nivelul de pregătire și posibilitățile de lucru ale practicanților. Lucrările „Cercetări privind influența vibrațiilor asupra caracteristicilor mecanice ale metalelor neferoase” și „Tehnologia de turnare a fundurilor de la moara de ciment”, de pildă, pun probleme greu de cercetat de studenți la nivelul de pregătire al anului II. Pe de altă parte, formularea unor concluzii cît de cît de luă în seamă necesită un număr foarte mare de încercări, o cercetare de lungă durată. Mai potrivit era să li se dea acestor studenți spre cercetare teme legate de înțelegerea și aplicarea fenomenelor și principiilor fizice și mecanice în producție. Consider oportun ca temele să fie comunicate studenților înainte de practică pentru a le da astfel posibilitatea să studieze din vreme aspectele teoretice ale problemelor, în timpul practicii răzîndu-le în mai puțin timp pentru aceasta.”

Ing. Trifan Aurelia: „Este necesară, după părerea mea, continuarea cercetării în practica din anii următori, cît și în cadrul cercurilor științifice studențești și, poate, chiar, pentru proiectul de diplomă. Numai așa se poate face un studiu profund al problemelor, cu valoare aplicativă.”

Discuțiile cu consultanții relevă deci faptul că, în general, nu se poate vorbi de o valoare aplicativă a soluțiilor propuse în lucrările studenților. Pe de altă parte, o serie de aspecte sesizate în lucrări arată că în unele cazuri contribuția critică și valoarea soluțiilor propuse sînt reale. Aceasta îndeamnă la continuarea acțiunii, la reluarea cercetărilor. Ar putea fi date ca teme pentru proiectele de ani și de diplomă, pentru lucrările științifice din cercurile studențești probleme tangente care să completeze sau să continue cercetarea în același loc de muncă. Se poate realiza și pe această cale una din cerințele pregătirii cadrelor noastre ingineresti — sarcină deosebit de importantă pusă în fața învățămîntului tehnic superior din Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român — anume aceea de a forma inginerul ca cercetător competent. Este posibil astfel descoperirea și îndrumarea mai atentă a acelor studenți care dovedesc aptitudinî deosebite pentru munca de cercetare, studenți care după absolvire să fie orientați către această activitate.

În concluzie: inițiativa de la Uzinele „23 August” este deosebit de utilă și posibil de valorificat în continuare printr-o mai atentă organizare. Ea poate și trebuie să fie reluată — cu atenția cuvenită — încă din această vară (studenții din anul IV mai au încă 4 săptămîni de practică) de toate întreprinderile în care se desfășoară practica studenților.

ION TRONAC

Imagine de ansamblu a noului cartier Ploiești-Nord

Foto: AGERPRES

Drum în creștere

Florența Albu

Apartenențe

Scriu la lumina frunților voastre, la lumina umorilor voștri, strălucind de sudoare.

Pun anii lingă ani ca șarja lingă șarja Oelăria s-a mutat în aerul în care scriu aceste versuri, închinându-vi-le.

Sînt senzori care ard, din om în om, din zi în zi, ca-n steaguri arborate pe virfurile omeniei ale acestui timp; sînt vise și neliniști care ne albesc acest timp și temple prea înalte — (dezlanțuți în timp de pace, ne-naramează, războiul, mai presus de toate, al ideilor).

Eu vin cu voi și-mi trec încă o dată, prin flăcările voastre — flacăra și-n truda voastră creatoare îmi găsește cuvintele, pentru ideii și emoții.

Pe aceste vechi pămînturi de oameni și de pe care se-mplinesc baladele și grîul sîntem — realitatea noastră — făcînd și ne ciocnim de miezul timpului vulcanic erupțiile aducîndu-le pe plan interior.

Mă las acestor zile ca marilor iubiri înțelegînd, înțelegînd, înțelegînd.

Drum

în creștere

Coloană infinită! Eu, drumului acesta, din om în om, din flăcări în flăcări.

Început între lumini și vibrații îi ure un vîrf în spații.

Ideii, emoții grave, incandescentă comunistă, dau anilor și cîntecului meu sensul plener, iluminarea înțelesului!

Pămîntul mi se ține de călcii, hătătorit, pămîntul de acasă; cum ure, sînt greutatea lui îninindu-mi drept statura-n spații.

Cunoaștere, drum-nalt, din om în om, din flăcări în flăcări, drum viu al visului, al depășirii — coloană infinită a cunoașterii!!

Cantată

Victorioși veneau cu soarele, pe scuturile de lut ars, cu spiclele și steagul alb la carele do muncă; veneau din cîmpuri și din cetățile metalifere, sub stelele acestui timp.

Bătea medalii aerul, cu elipul lor, și țara însăși între fluviu și mare se rotunjea de-același chip contemporan, în care oamenii își dăltuiau și cizelau profilul lor eroic de muncitori cu brațul și ideea.

Sărbătoreau întîil secerș al țării socialiste, cu care vara-și revărsa lumina, în aurul de harfă, cu lanurile și înalta tensiune — afluenți spre-această mare comunistă.

Și se gravau în piatră și-n oțel și în papirusul modern legea acestor drepturi și-nțeleșuri.

Litera crește, plin, solemn, în fiecare cuvînt și inimă — fă-o să sune, țară în aceeași cantată-a vocilor și a pămîntului rodnic; fă-o să sune, țară, se-mplinește, între cuvînt și faptă, istoria contemporană.

Laudă

Entuziasm tăcut. Am trecut, printre voi și lucrările voastre, păstrînd înaintur cuvîntul, cerîndu-i, sens mai aprins, sunet mai plin. E-aici pămîntul. Cerul și lumina materia și începuturile îndrăznelii. Eroii și uneltele. Cuvîntul tău, Partid, înaripîndu-ne, dînd sens acolo unde crește, omeniește, setea ideii și a neliniștei, a sensului contemporan pe care-l dăm frîmîntului interior și faptelor. E o armonie în care aduni, partid, vîrstele noastre, spre maturitate, întrecerile și-nsetarea noastră, pe aceste dragi pămînturi de vise și de stele, pe care se-mplinesc baladele și grîul.

„Teorie și metodă în științele sociale”

Nițind o nouă colecție, de data aceasta pe tema teoriei și metodei în științele sociale, Editura politică a pus recent la dispoziția cititorilor primul volum, alcătuit cu concursul unui colectiv de academicieni, profesori, conferențieri universitari, cercetători etc. Primul volum înserează studii care reliefează valoarea teoretică și metodologică a principiilor fundamentale ale materialismului istoric pe de o parte, dar continuu ascendență a istoriei. Simburele central al concepției materialist-istorice fiind în acest sens categoria de formațiune social-economică, desoperită de clasiicii marxism-leninismului, tocmai acestui aspect îi acordă autorul importanța cuvenită. Ceea ce-l conferă studiului amintit caracterul de document convingător este, între altele, dialogul permanent purtat cu concepțiile retrograde din „biologia burheză”. Autorul nu expediază de plano diversele teorii sau variante teoretice burheze, ci demască conținutul neștiințific și substratul lor de clasă.

RECENZIE

Acad. prof. Andrei Ojetea face în studiul „Marxismul și cercetarea istorică”, o detaliată analiză a principalelor probleme de cercetare care au stat în fața frontului istoric în țara noastră, îndeosebi în ultimii 20 de ani. Prin sublinierea adevărului conștient că marxismul a demonstrat că cunoașterea completă a fenomenelor sociale nu se poate obține decît prin metoda istorică, acad. prof. C. I. Gulian își începe studiul sînt intitulat: Dialectica marxistă și problema originilor culturii spirituale. În antiteză cu concepțiile idealiste și metafizice, începîndu-se de la începuturile timpului contemporan, autorul evidențiază concepția materialist-istorică privind categoria culturii, caracterul de clasă și complex al acesteia în diversele sale epoci de dezvoltare, dependența culturii și a evoluției sale de existența socială.

Pe baza unor bogate informări autorul relevă succint formarea și dezvoltarea culturii popoarelor primitive încă din cele mai vechi timpuri, sesizînd elementele valoroase specifice acestei culturi și luînd poziție față de teoriile denaturate, insinuante sau de-a dreptul nihiliste la adresa culturii primitivilor.

O critică întemeiată a concepțiilor burheze despre om, despre Iocul său în societate în trecut, prezent și viitor, despre perspectivele sale în-o societate din ce în ce mai civilizată o face prof. univ. E. Gall în studiul: Critica antropologismului filozofic burhez. Demascînd conținutul neștiințific, sceptic cu privire la om, în lucrare își găsește, cum era și firesc, o analiză mai detaliată în această sens concepția materialist-istorică, metodelogică adevărații apărători ai omului, ai perspectivelor sale în viitor, ai libertății sale etice, existențialești sînt în fond, cum subliniază autorul, propovăduitorii unei concepții sceptice, tragice și insolubile care ar însoți omul contemporan și viitor.

Înmănunchînd un număr mare de studii care abordează o tematică extrem de variată din domeniul sociologiei, istoriei eticii, esteticii etc., volumul de față prezintă o deosebită utilitate nu numai pentru cadrele didactice universitare sau cercetătorii ca atare dar și pentru toți cei interesați în a cunoaște esența concepției materialist-istorice, metodologice științifice marxist-leniniste în cercetarea fenomenelor sociale.

M. VOICULESCU

În toate comunele raionului Cîmpulung Moldovenesc — lumină electrică

Argel, Gemenea, Paltin, Izvoarele Sucevei sînt patru sate situate în apropierea de centrul raional Cîmpulung Moldovenesc. În aceste sate, în ultimii ani s-au construit școli noi de 8 ani, cîmine culturale spațioase — importante focare de cultură. De curînd, în satele amintite a avut loc un alt eveniment — și aceste sate au fost electificate. Acum în

toate cele 14 comune ale raionului Cîmpulung a pîtruns lumina electrică.

În ultimul timp, s-au terminat lucrările de electrificare și în alte sate din regiunea Suceava, printre care Drîslea și Mănăstireni — raionul Botoșani, Roșiori din raionul Fălcieni, Iacobesti — raionul Rîdăuți etc.

Pînă în prezent în regiunea Suceava lumina electrică a pî-

truns în 228 sate. Numai în acest an vor fi electificate încă 50 sate. Astfel se înfruptește și de zi în zi sarcina stabilă în planul de 10 ani pentru dezvoltarea energetică, plan aprobat de cel de al IX-lea Congres al P.C.R. — de a se electifica pînă în anul 1972 — 1973 toate satele patriei.

AURELIA CĂRUNTU

Primul film care va aduce pe ecrane bogatele acțiuni ale haideucilor români din secolele trecute a început să prindă viață. Imaginea pe care o vedeți a surprins un moment din timpul filmărilor exterioare la mînaștirea Suzana, din regiunea Ploiești. În prim plan sînt operatorul George Voicu și regizorul Dinu Cocea (dreapta)

Foto: R. BĂNICĂ

GHIDUL — UN SPECIALIST

La Uzinele „1 Mai” Ploiești se lac ultimele pregătiri în vederea ridicării unei noi instalații de forare, care va intra în producție de casă

Foto: AGERPRES

La discuția în jurul ghizilor O.N.T. o suită de sugestii utile am primit din partea tov. DUMITRU NĂSTASE, cercetător științific al Institutului de Istoria artei al Academiei R.P.R., secția artă veche românească. „Evident — ne spune dînsul — că ghidul, sau ciceronele cum i se mai zice, ar trebui să fie un specialist, altl în sensul unui om pregătit special pentru această îndeletnicire, cît și în sensul unei profesii bine consolidate, cu un specific aparte. Lucrul acesta e clar în numeroase țări unde profesunea de ghid cere o înaltă calificare. În condițiile largii dezvoltări a turismului intern și internațional ghidul devine prin forța împrejurărilor un „agent cultural” — la care se va apela din ce în ce mai des. Iată condiții cărora el trebuie să le facă față.

Cred că pe lîngă rolul de propagator al culturii în rîndul unui auditor dintre cele mai largi categorii — rol care este dintre cele mai importante — ghidul poate fi prin chiar natura profesiei sale — după cum vedeți nu mai punem la îndoială că trebuie să nu să fie o „profesiune” — alior precum în munca științifică. Poate să pară surprinzătoare afirmația de mai sus, dar ea este per-

fect justificată de faptul că ghidul în permanență mișcare nouă te fi informat primul asupra unor domenii (istorie, artă, arheologie, geografie, etnografie etc) de un mare interes pentru oamenii de știință. Eu propun de fapt o colaborare care înseamnă în primul rînd un schimb de informații și dacă ea poate să pară o sarcină, și încă una dintre cele mai grele, ghizilor actuali, ea devine în cazul ghizilor specialiști o condiție firesc.

Este cert, faptele au arătat-o, că O.N.T. are nevoie de categorii deosebite de ghizi. Categoriile diferite presupun priceperi diferite. Este nevoie în egală măsură de „ghidul enciclopedic”, întrebîndu-mă o formulă ad-hoc, ca și de ghidul unilaterali specialiști într-un singur domeniu. Am întrebîndu-te expresia de ghizi-enciclopedici și nu ghizi-generalți pentru că nu e vorba numai de posesedarea unei oarecari sume de generalități. Un astfel de ghid trebuie să știe totul despre traseul său, chiar dacă informațiile tin de domeniile cele mai feletrite. Celălalt ghid, cel specializat într-un singur domeniu, să zicem arta plastică românească în evul mediu, este indispensabil călătorilor la mînaștirile noastre ori alte monumente de

artă românească veche. Nu se poate concepe o excursie cu o țintă ca cea numită mai sus fără un ghid competent. Altfel, telul n-ar mai fi atins.

Excursiile sînt un minunat pretext de educare estetică a publicului larg dat fiind curiozitatea firească a turistilor. Și prilejul oferind condiții optime de transmitere a cunoștințelor nu trebuie săpătat. O.N.T. poate fi o „universitate populară” în adevăratul sens al cuvîntului și rolul ghizilor actuali este dintr-acele centrale. Voi da un exemplu. O deplasare la Voronet, Moldovița, Sucevița, monumente de artă de celebritate mondială, necesită o informare la nivelul valorii lor. Relatarea ghidului trebuie să conțină elemente de istorie propriu zisă, apoi de istoria artei: aici sînt necesare explicații asupra arhitecturii, asupra picturilor, asupra dezvoltării picturii la noi, asupra realizării compoziționale și coloristice etc. La fel corelația cu mediul geografic trebuie să ea comunicată: amplasarea fericită a monumentelor într-un peisaj natural adecvat, concordanța dintre culorile naturii, ale apei și cerului cu albastrul frescelor. Este evident că asemenea explicații nu pot sta de-a lîngă îndemna unui om cu o înaltă calificare.

dar specializarea cerută de bogăția obiectivelor noastre turistice — nu zicem trasee pentru că acestea nu au în vedere întotdeauna și obiectivele — nu se poate face cu cele câteva conferințe sau sumare cursuri pe care O.N.T. le solicită de la specialiștii și pe care aceștia le lin viitorilor ghizi. Este un simularu care se răzbuună asupra turistilor și băgașului lor general de cunoștințe. Este instructiv să se știe că mînaștirile au acordat o atenție specială îndrumării și că si-au pregătit singure ghizi unsoari de o competență de invidiat. Cred că pentru O.N.T. faptul poate fi grăitor.

Aș vrea să mai pomenesk aici laudabila tradiție a „ghizilor locali” de obicei ingrijitori ai monumentelor, oameni care își transmit din tată în fiu cunoștințele adesea extrem de folosite de vreme ce ele sînt utilizate chiar de cercetătorii științifici. Este cazul tov. Zigoneanu de la Biserica Domnească din Curtea de Argeș care e detînatul, prin familie, al unui teaur de informații, un colecționar de noi pieze pentru monumentul-muzeu pe care-l are în grijă, un om la curent cu toate săpăturile din regiune. Semnalez aici existența unor exce-

lenti ghizi (deși cu o calificare empirică) care mi se pare că nu sînt nici ei suficienți folosiți de oficiul de turism (dar nici ajutați în a-și aforda calificarea de alte foruri).

Și pentru că sîntem la capitolul de valorificare a resurselor existente voi spune că nu toate monumentele din țară sînt valorificate în mod egal de traseele-tip existente, iar că unele nu sînt valorificate de loc. Itinerariile O.N.T. de pînă acum însă multe obiective turistice pe dinafară. Excursiile sînt un fericit prilej de a cunoaște patria, de a fi conștienți de istoria și resursele ei, dar pentru aceasta traseele O.N.T. trebuie să cuprîndă toate artele și valorile țării. Apelul la specialiștii este și aici necesar pentru indicarea unor noi centre de interes. Vol da câteva exemple. La fel de importante ca Voronetul (cel puțin sub latura istorică dacă nu și artistică) sînt mînaștirile Arbure sau Probota (mînaștirea a lui Petru Rareș în timpul căruia s-au început la noi picturile de ziduri exterioare), sau cazul ansamblului de pictură de la Bălănești, biserica de curte a logofătului Tăutu. Lista ar fi prea lungă dacă am continua-o.

Cred apoi că se mai pot organiza, chiar la cerere, excursii pe diverse profile sau teme (istorice, geografice, de artă, etc.). Ele ar putea veni mai ales în ajutorul elevilor și studenților ca lecții vii. Materialul didactic va putea fi verificat de elevi sau studenții la sursă. Să ne gândim numai cît de eficientă și instructivă pentru turistul profan poate fi o excursie-lectie, care să explice de pildă, arta lui Brncuși prin vizitarea la Tg. Jiu a monumentelor lui, apoi deplasarea într-un loc (Pestișani) unde bogatele elemente ale artei folclorice ar fi o demonstrație pe viu a izvoarelor artei acestuia, sau vizitarea mînaștirii Tismana, vechi monument de artă românească. Toate acestea însă solicită cuvîntul specialiștilor și O.N.T. trebuie să tindă a-și procura, de ce nu și a-și pregăti, oameni cu un profil complex pentru a putea face față cerințelor firești ale turismului. Ca să nu mai amintesc aici decît ca o sugestie, faptul că un ghid specialist în probleme economice este absolut necesar în vizitarea unor obiective industriale (atunci cînd nu se obține, din motive obiective, ajutorul unuia din specialiștii de bază ai întreprinderii vizitate).

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Înainte de a apăsa pe butoanele de comandă“

Sub titlul de mai sus a apărut, în ziarul „Știința tineretului“ nr. 5003, o pagină-anchetă care analizează modul cum se face instruirea practică a elevilor Grupului școlar petrol-chimie din Ploiești. În cadrul paginii, revădindu-se rezultatele bune obținute în pregătirea elevilor, s-au făcut de către profesorii al școlii și de specialiști din producție și o serie de observații cu privire la conținutul pro-

gramelor școlare al manualelor și al practicii în producție. Pe marginea articolelor publicate am primit la redacție mai multe ecouri și răspunsuri. Unele ecouri au și fost publicate în ziar. Astăzi publicăm răspunsurile organelor vizate direct în pagina amintită.

• Ministerul învățămîntului

„Problemele abordate în pagina „Înainte de a apăsa pe butoanele de comandă“ — se spune în răspunsul Direcției generale pedagogice a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului — cuprind puncte de vedere și opinii juste care au fost și sînt în atenția noastră. Astfel în noile planuri de învățămînt ale școlilor profesionale s-a prevăzut, pentru operatorii chimici, introducerea unui nou obiect: „Operații și utilaje în industria chimică“. De asemenea, s-a prevăzut instruirea elevilor pentru a căștiga disciplină în laboratorul tehnologic al școlii. În ceea ce privește practica în producție, aceasta se va efectua în viitor în mod comasat în ultimele două trimestre — așa cum s-au exprimat opinii și în pagina publicată în ziar. Considerăm însă că este necesar să precizăm unele

probleme. În articol, la subtitlul „Ce indică busola“ se afirmă: „În unele programe apar neconcordanțe între cerințele instruirii teoretice și ale celei practice“. Se dă ca exemplu programa școlară de tehnologie meseriei pentru școala tehnică de maștri — specialitatea prelucrarea țefelului — care ar cuprinde unele capitole ce n-au nici o legătură cu specialitatea acestora: substanțe colorante, medicamente, antidăunători etc. Arătam că programa școlară, aprobată de Ministerul Învățămîntului, n-a conținut nici o pagină de tehnologie al școlii. În ceea ce privește practica în producție, aceasta se va efectua în viitor în mod comasat în ultimele două trimestre — așa cum s-au exprimat opinii și în pagina publicată în ziar. Considerăm însă că este necesar să precizăm unele

• Direcția personal și învățămînt a Ministerului Industriei și Chimiei

„Pe marginea celor constatate la Grupul școlar petrol-chimie Ploiești, articolul menționat ridică probleme de mare importanță pentru pregătirea cadrelor necesare industriei chimice. Punctele de vedere și opiniile exprimate în legătură cu profilarea școlilor, programele analitice, manualele școlare, organizarea și desfășurarea instruirii practice în producție a elevilor au fost analizate cu multă atenție și lucrările direcției noastre și colectivul de conducere al Grupului școlar petrol-chimie Ploiești, au luat în considerare toate aspectele. Analiza făcută a arătat că deși programele școlare au fost în atenția direcției personal și învățămînt, fiind îmbunătățite și aduse la zi în cea mai mare parte, totuși, unele din aceste documente prezintă încă deficiențe. Pentru anul școlar 1965—1966, plecînd de la noile planuri de învățămînt, direcția personal și învățămînt va elabora și supune Ministerului Învățămîntului programe școlare noi prin care ne propunem să rezolvăm la nivelul cerințelor probleme ca: eliminarea temelor și noțiunilor care nu sînt strict necesare cunoașterii și pregătirii elevilor în meseria pentru care se profilează; prevederea unui număr mai mare de teme pentru aplicații și demonstrații practice pe care să le efectueze cadrele didactice în fața elevilor, teme la care elevii însși să efectueze operații și lucrări aplicative legate de orele de curs etc. În problema manualelor școlare, conducerea ministerului nostru manifestă o preocupare permanentă. Totuși, datorită faptului că timpul alocat de la elaborarea unui manual și pînă la apariția lui este destul de lung, precum și pentru că programele analitice au fost deseori schimbate, este just că există unele neconcordanțe între programele școlare și conținutul manualelor. Din această cauză unele din ele tratează despre anumite procese tehnologice deosebite în dauna celor noi, sau nu cuprind toate noțiunile tehnice apărute în domeniul respectiv de activitate. Cu sprijinul conducerii ministerului nostru, recent a avut loc o analiză profundă asupra conținutului educativ și tehnico-stiințific al manualelor școlare la care au participat autorii și referenții, specialiștii din direcțiile din minister, delegați ai Ministerului Învățămîntului și Editorii didactice. Cu acest prilej s-au stabilit măsurile ce trebuie luate pentru eliminarea deficiențelor semnalate. Conducerea ministerului a stabilit răspunderea concretă ce revine fiecărei direcții în

legătură cu editarea acestor manuale.

În ceea ce privește deficiențele semnalate în legătură cu frecvența întreprinderilor și școlilor pentru organizarea și îndrumarea practicii în producție a elevilor, această problemă este încă insistent urmărită de către Grupul școlar din Ploiești și în alte școli. Problema instruirii practice este în permanență în atenția direcției personal și învățămînt, dezbaterile în ziar fiind de asemenea bine venite. Conducerea ministerului a trasat sarcini precise și în acest domeniu conducerilor de unități și direcțiilor generale, direcției personal și învățămînt revenindu-i sarcina să controleze și să îndrume mai sistematic și în permanență pe teren modul cum se face pregătirea practică a elevilor din școlile noastre. De asemenea, prin planurile de învățămînt noi, s-a preconizat pentru toate meseriile un sistem de practică continuă în anul III ceea ce va permite o mai bună organizare și creștere a eficienței acesteia. În ceea ce privește profilarea școlilor, menționăm că opiniile exprimate în ziar sînt juste și se aplică încă de la organizarea învățămîntului profesional și tehnic iar pe măsura dezvoltării rețelei școlare, acest lucru se va îmbunătăți continuu.

Considerăm că articolul tratează probleme de o importanță deosebită pentru colectivele din școli, întreprinderi și direcția personal și învățămînt.

• Editura didactică și pedagogică

„Sîntem intrutotul de acord cu opiniile exprimate în pagină în legătură cu faptul că programele școlare trebuie să aibă un caracter dinamic. Aceasta cu atât mai mult cu cît în domeniul chimiei dezvoltarea tehnicii cunoaște an de an progrese însemnate care trebuie ogîndite în programele școlare. Cu toate că manualele sînt elaborate de colective formate din ingineri profesori competenți, recunoșcuți ca buni specialiști în domeniul respectiv, verificarea înainte de tipărire de oameni de specialitate, în unele din ele noțiunile tehnice rămîn în urma realizărilor practice. Această lipsă ar fi putut fi sesizată de redacția noastră la timp dacă ar fi dovedit mai multă grijă pentru cunoașterea

și reflectarea în manuale a realizărilor în domeniul respectiv. Astfel în programa școlară după care s-a întocmit manualul „Prelucrarea țefelului“ — așa cum se face observații în articolul apărut în ziar — nu este inclus capitolul „Chimizarea produselor de rafinare“. În ceea ce privește metodele moderne de prelucrare, manualul insistă asupra lor în măsura în care acestora le este afectat spațiul în program. Conducerea editurii a luat și va lua în continuare măsuri pentru documentarea personalului redacțional pe specialități, pentru ca acesta să fie mereu în măsură să sesizeze și să prelungească publicarea în manuale a unor procedee sau teorii depășite de realitatea practică.“

• Grupul școlar petrol — chimie Ploiești

„Noi considerăm că foarte bună inițiativa ziarului „Știința tineretului“ de a sprijini găsirea celor mai bune soluții de îmbunătățire a pregătirii cadrelor de muncitori, tehnicieni și maștri pentru industria chimică. Sugerțiile pe care le vom primi prin coloanele ziarului dvs., ca urmare a anchetei deschise prin articolul de mai sus, le vom analiza și aplica în măsura în care ele vor fi aplicabile și vor putea da rezultate pozitive. Vă facem cunoscut însă că articolul apărut conține o serie de afirmații care nu corespund realității. Tovarășii din conducerea școlii cu care s-a stat de vorbă nu au spus „că școala nu are manuale suficiente și nici că ministerul nu a ținut cont de propunerile făcute pentru îmbunătățirea programelor școlare. Vom da câteva exemple. Directorul Grupului școlar, ing. Foteșcu Constantin a afirmat că în general școala

are manualele necesare, care corespund cerințelor școlii și că unele din aceste manuale sînt scrise de profesori ai școlii, specialiști bine pregătiți și a dat exemple de manuale. Nu credem de asemenea, că tovarășii din minister să fi declarat că școala noastră nu a aplicat metoda înierii lecțiilor în fața instalațiilor din întreprinderi, deoarece această metodă a fost aplicată de noi cu mult succes... Răspunsul conducerii Grupului școlar petrol-chimie, după cum se vede, se oprește mai mult asupra unor observații în legătură cu problemele cuprinse în pagină. În loc de concluzie la acest răspuns, în care nu se spune un singur cuvînt despre lipsurile școlii, despre măsurile luate pentru îmbunătățirea pregătirii elevilor, publicăm mai jos scrisoarea primită de la Direcția personal și învățămînt din minister.

• Direcția personal și învățămînt a Ministerului Industriei și Chimiei

„Pe marginea celor constatate la Grupul școlar petrol-chimie Ploiești, articolul menționat ridică probleme de mare importanță pentru pregătirea cadrelor necesare industriei chimice. Punctele de vedere și opiniile exprimate în legătură cu profilarea școlilor, programele analitice, manualele școlare, organizarea și desfășurarea instruirii practice în producție a elevilor au fost analizate cu multă atenție și lucrările direcției noastre și colectivul de conducere al Grupului școlar petrol-chimie Ploiești, au luat în considerare toate aspectele. Analiza făcută a arătat că deși programele școlare au fost în atenția direcției personal și învățămînt, fiind îmbunătățite și aduse la zi în cea mai mare parte, totuși, unele din aceste documente prezintă încă deficiențe. Pentru anul școlar 1965—1966, plecînd de la noile planuri de învățămînt, direcția personal și învățămînt va elabora și supune Ministerului Învățămîntului programe școlare noi prin care ne propunem să rezolvăm la nivelul cerințelor probleme ca: eliminarea temelor și noțiunilor care nu sînt strict necesare cunoașterii și pregătirii elevilor în meseria pentru care se profilează; prevederea unui număr mai mare de teme pentru aplicații și demonstrații practice pe care să le efectueze cadrele didactice în fața elevilor, teme la care elevii însși să efectueze operații și lucrări aplicative legate de orele de curs etc. În problema manualelor școlare, conducerea ministerului nostru manifestă o preocupare permanentă. Totuși, datorită faptului că timpul alocat de la elaborarea unui manual și pînă la apariția lui este destul de lung, precum și pentru că programele analitice au fost deseori schimbate, este just că există unele neconcordanțe între programele școlare și conținutul manualelor. Din această cauză unele din ele tratează despre anumite procese tehnologice deosebite în dauna celor noi, sau nu cuprind toate noțiunile tehnice apărute în domeniul respectiv de activitate. Cu sprijinul conducerii ministerului nostru, recent a avut loc o analiză profundă asupra conținutului educativ și tehnico-stiințific al manualelor școlare la care au participat autorii și referenții, specialiștii din direcțiile din minister, delegați ai Ministerului Învățămîntului și Editorii didactice. Cu acest prilej s-au stabilit măsurile ce trebuie luate pentru eliminarea deficiențelor semnalate. Conducerea ministerului a stabilit răspunderea concretă ce revine fiecărei direcții în

legătură cu editarea acestor manuale.

Fabrica „recc“ de la Hunedoara

a maștrilor Bocan Gheorghe II, Caloși Arpad și Tălbăgă Mitică, oameni cu o bogată experiență profesională, și-au făcut pe deplin datoria. Combinatul a recepționat lucrarea cu calificativul „foarte bine“. Fabrica este dintre cele mai moderne din țară, dotată cu utilaje de înaltă tehnicitate. Supravegherea într-un schimb este asigurată doar de 6 oameni.

unde siderurgii l-au găsit utilizare. Modernizarea sistemului de aprovizionare cu oxigen prin rețeaua conductelor, chiar de la sursă, presupune economisirea unui mare volum de muncă necesar pentru îmbunătățirea și sute de mii de metri cubi, la transportul și manipularea lor. Economicele rezultate astfel sînt de ordinul milioanei. Fabrica de oxigen va avea așa dar, un rol deosebit în sporirea cantității de metale produse la Hunedoara.

„cercetări electronice“ vine în ajutor, executînd operațiile de pornire, urmărire și oprire a agregatelor. El efectuează un control de cea mai desăvîrșită competență asupra funcționării compresorului în care presiunea oxigenului tehnic este ridicată la nu mai puțin de 165 atmosfere. Materia primă „consumată“ aci este aerul. Aspiratoarele puternice alimentează fără întrerupere instalațiile cu circa 60.000 mc/oră. El este comprimat într-un turbo-compresor, apoi răcit la minus 176 grade într-un regenerator. La o astfel de temperatură scăzută, oxigenul se lichefiază. În această stare este trecut printr-o coloană de rectificare și un schimbător de căldură, apoi centrifugat într-o turbina cu 12.000 rotații pe minut. Aci primește aspectul de oxigen tehnologic. Născut sub presiunea „gerului“ artificial de minus 176 grade, oxigenul va ajunge în câteva minute prin conducte speciale la o altă extremă a temperaturii, în cupetoarele supraîncălzite ale oțelărilor. Pe această cale el va fi dirijat în tot combinatul, la toate locurile de muncă

unde siderurgii l-au găsit utilizare. Modernizarea sistemului de aprovizionare cu oxigen prin rețeaua conductelor, chiar de la sursă, presupune economisirea unui mare volum de muncă necesar pentru îmbunătățirea și sute de mii de metri cubi, la transportul și manipularea lor. Economicele rezultate astfel sînt de ordinul milioanei. Fabrica de oxigen va avea așa dar, un rol deosebit în sporirea cantității de metale produse la Hunedoara.

URMĂRI DIN PAG. I

timpul aci? Peste 60 la sută din cauzele pentru care beneficiarii au respins produsele fabricii își au rădăcinile aci. Am avut o spunere tovarășii inginer CORNELIA IATAN, șefa secției — o fluctuație mare de oameni. Muncitorii noi n-au reușit să învețe încă procesele chimice de vopsire. — Ce ați făcut pentru a-i ajuta? — Am organizat cursuri de ridicare a calificării. Eu, personal, predau lecțiile. Dar merge foarte greu. Oamenii nu au cunoștințe și trebuie să le dădăte, ca la școală, regulile procesului de producție. Aplicarea acestor reguli în practică se face decamdată cu multe greșeli. Cele relatate de tovarășii ingineri sînt adevărate. Dar se impune o precizare. Cursurile de ridicare a calificării s-au deschis în luna februarie. Nici n-au început bine și s-au întrerupt!

Acum ar reîncept. Cum? Din nou lecții teoretice. Din nou expuneri ca la școală fără o legătură directă cu practica. Lecțiile de la cursurile de ridicare a calificării trebuie să-i ajute pe muncitori să înțeleagă fenomenul tehnologic de la fiecare fază a procesului de producție. Și acest lucru nu se poate face decît prin alternarea cunoștințelor teoretice cu demonstrațiile practice. — Intimpăm, de asemenea, o serie de greutăți — reia discuția tovarășii ingineri — și din partea beneficiarilor. Fabrica de coloranți Codlea nu ne livrează produse de calitate. O parte a coloranților trimisi dau nuanțe noi de vopsire de la o gară la alta. Comisia de recepție a fa-

brierea este scutită de obligația de a trimite beneficiarilor produse uniforme cospite. Căușă optică! Tovarășii director susține chiar că direcția generală a modificat norma de calitate în spiritul acestei optici. Oare în locul acestei concesi direcției generale nu ar trebui să ajute întreprinderea la mai buna organizare a producției, pentru înzestrarea laboratoarelor — atît de la filatură cît și de la finisaj — cu aparatură necesară, cu cadrele competente? — În toate secțiile fabricii am fost însoții de tovarășii MINA GHÎȚĂ, secretara comitetului U.T.M. în carnetul ei de însemnări au fost asternute multe observații, propuneri și sugestii cu privire la munca tinerilor. — Două probleme — remarca tovarășii secretară — s-au ridicat cu privire la munca tinerilor: insuficiența pregătirii profesionale și nereceptarea procesului tehnologic. Ele au stat și pînă acum în atenția noastră. Ce an face în acest scop? — Am analizat în adunările generale U.T.M. rezultatele obținute de tineri în îndeplinirea normelor de calitate. În urma acestor analize am luat măsuri ca tinerii cu rezultate mai slabe să fie repartizați pe linia muncitorilor frunțiși, să urmeze cursurile de calificare și ridicare a calificării.

În luna februarie am organizat, împreună cu comitetul sindicalului, o consfătuire cu tovarășii beneficiarilor, am avut în primul semestru refuzuri de peste 2 milioane lei. Am soluționat însă pe parcurs cea mai mare parte din ele. Defectul frecvent semnalat de beneficiarii noștri a fost diferența de nuanță dintre margine și fond. E o problemă căreia nu i-am găsit soluționare. Întrucît STASUL nu prevedea această condiție am propus direcției generale să modifice norma de calitate. Dacă STASUL nu are o asemenea prevedere, este o omisiune. Dar asta nu înseamnă că între-

ma „Ce putem face pentru îmbunătățirea calității produselor noastre“. Pe baza propunerilor făcute în consfătuire s-au luat măsuri de către conducerea fabricii pentru întocmirea unor documentații tehnice privind funcționarea și exploatarea războaielor. Am organizat, de asemenea, schimburi de experiență în care testatoarele frunșate au împărțit tinerilor din metodele lor de muncă. Sint, desigur, metode bune. Dar nu e greu de observat că tovarășii secretară vorbește numai despre acțiunile întreprinse în secția țesăturilor. Într-adevăr, aici și rezultatele sînt mai bune. Ce s-a făcut însă în celelalte secții? În pregătirea profesională a laborantelor din sectorul filaturii există multe neajunsuri. Laborantele sînt, în cea mai mare parte, tinere. Deși conducerea secției le-a recomandat să-și perfecționeze pregătirea profesională, frecvența lor la cursurile de pregătire este slabă. Peste 80 la sută din controlorii tehnici de calitate interfași sînt tineri. Organizația U.T.M. și-a propus să organizeze o consfătuire cu aceștia în care să analizeze de ce la produsele controlate de ei beneficiarii găsesc atîtea defecte. Ar fi fost într-adevăr foarte utilă. Dar ea a fost amînată mereu. Să mai mire amintă faptul că 60 la sută din cauzele refuzurilor își au rădăcinile în secția finisaj?

„Ce putem face pentru îmbunătățirea calității produselor noastre“. Pe baza propunerilor făcute în consfătuire s-au luat măsuri de către conducerea fabricii pentru întocmirea unor documentații tehnice privind funcționarea și exploatarea războaielor. Am organizat, de asemenea, schimburi de experiență în care testatoarele frunșate au împărțit tinerilor din metodele lor de muncă. Sint, desigur, metode bune. Dar nu e greu de observat că tovarășii secretară vorbește numai despre acțiunile întreprinse în secția țesăturilor. Într-adevăr, aici și rezultatele sînt mai bune. Ce s-a făcut însă în celelalte secții? În pregătirea profesională a laborantelor din sectorul filaturii există multe neajunsuri. Laborantele sînt, în cea mai mare parte, tinere. Deși conducerea secției le-a recomandat să-și perfecționeze pregătirea profesională, frecvența lor la cursurile de pregătire este slabă. Peste 80 la sută din controlorii tehnici de calitate interfași sînt tineri. Organizația U.T.M. și-a propus să organizeze o consfătuire cu aceștia în care să analizeze de ce la produsele controlate de ei beneficiarii găsesc atîtea defecte. Ar fi fost într-adevăr foarte utilă. Dar ea a fost amînată mereu. Să mai mire amintă faptul că 60 la sută din cauzele refuzurilor își au rădăcinile în secția finisaj?

Recoltatul Treieriișul Arăturile

„Noi considerăm că foarte bună inițiativa ziarului „Știința tineretului“ de a sprijini găsirea celor mai bune soluții de îmbunătățire a pregătirii cadrelor de muncitori, tehnicieni și maștri pentru industria chimică. Sugerțiile pe care le vom primi prin coloanele ziarului dvs., ca urmare a anchetei deschise prin articolul de mai sus, le vom analiza și aplica în măsura în care ele vor fi aplicabile și vor putea da rezultate pozitive. Vă facem cunoscut însă că articolul apărut conține o serie de afirmații care nu corespund realității. Tovarășii din conducerea școlii cu care s-a stat de vorbă nu au spus „că școala nu are manuale suficiente și nici că ministerul nu a ținut cont de propunerile făcute pentru îmbunătățirea programelor școlare. Vom da câteva exemple. Directorul Grupului școlar, ing. Foteșcu Constantin a afirmat că în general școala

unde siderurgii l-au găsit utilizare. Modernizarea sistemului de aprovizionare cu oxigen prin rețeaua conductelor, chiar de la sursă, presupune economisirea unui mare volum de muncă necesar pentru îmbunătățirea și sute de mii de metri cubi, la transportul și manipularea lor. Economicele rezultate astfel sînt de ordinul milioanei. Fabrica de oxigen va avea așa dar, un rol deosebit în sporirea cantității de metale produse la Hunedoara.

„cercetări electronice“ vine în ajutor, executînd operațiile de pornire, urmărire și oprire a agregatelor. El efectuează un control de cea mai desăvîrșită competență asupra funcționării compresorului în care presiunea oxigenului tehnic este ridicată la nu mai puțin de 165 atmosfere. Materia primă „consumată“ aci este aerul. Aspiratoarele puternice alimentează fără întrerupere instalațiile cu circa 60.000 mc/oră. El este comprimat într-un turbo-compresor, apoi răcit la minus 176 grade într-un regenerator. La o astfel de temperatură scăzută, oxigenul se lichefiază. În această stare este trecut printr-o coloană de rectificare și un schimbător de căldură, apoi centrifugat într-o turbina cu 12.000 rotații pe minut. Aci primește aspectul de oxigen tehnologic. Născut sub presiunea „gerului“ artificial de minus 176 grade, oxigenul va ajunge în câteva minute prin conducte speciale la o altă extremă a temperaturii, în cupetoarele supraîncălzite ale oțelărilor. Pe această cale el va fi dirijat în tot combinatul, la toate locurile de muncă

unde siderurgii l-au găsit utilizare. Modernizarea sistemului de aprovizionare cu oxigen prin rețeaua conductelor, chiar de la sursă, presupune economisirea unui mare volum de muncă necesar pentru îmbunătățirea și sute de mii de metri cubi, la transportul și manipularea lor. Economicele rezultate astfel sînt de ordinul milioanei. Fabrica de oxigen va avea așa dar, un rol deosebit în sporirea cantității de metale produse la Hunedoara.

unde siderurgii l-au găsit utilizare. Modernizarea sistemului de aprovizionare cu oxigen prin rețeaua conductelor, chiar de la sursă, presupune economisirea unui mare volum de muncă necesar pentru îmbunătățirea și sute de mii de metri cubi, la transportul și manipularea lor. Economicele rezultate astfel sînt de ordinul milioanei. Fabrica de oxigen va avea așa dar, un rol deosebit în sporirea cantității de metale produse la Hunedoara.

unde siderurgii l-au găsit utilizare. Modernizarea sistemului de aprovizionare cu oxigen prin rețeaua conductelor, chiar de la sursă, presupune economisirea unui mare volum de muncă necesar pentru îmbunătățirea și sute de mii de metri cubi, la transportul și manipularea lor. Economicele rezultate astfel sînt de ordinul milioanei. Fabrica de oxigen va avea așa dar, un rol deosebit în sporirea cantității de metale produse la Hunedoara.

unde siderurgii l-au găsit utilizare. Modernizarea sistemului de aprovizionare cu oxigen prin rețeaua conductelor, chiar de la sursă, presupune economisirea unui mare volum de muncă necesar pentru îmbunătățirea și sute de mii de metri cubi, la transportul și manipularea lor. Economicele rezultate astfel sînt de ordinul milioanei. Fabrica de oxigen va avea așa dar, un rol deosebit în sporirea cantității de metale produse la Hunedoara.

unde siderurgii l-au găsit utilizare. Modernizarea sistemului de aprovizionare cu oxigen prin rețeaua conductelor, chiar de la sursă, presupune economisirea unui mare volum de muncă necesar pentru îmbunătățirea și sute de mii de metri cubi, la transportul și manipularea lor. Economicele rezultate astfel sînt de ordinul milioanei. Fabrica de oxigen va avea așa dar, un rol deosebit în sporirea cantității de metale produse la Hunedoara.

de peste hotarele

„Arhitectul escaladării“ s-a retras...

Vineri s-a consumat prima mișcare a rocadei diplomatice americane de la Saigon. Departamentul de cerimonii care a însoțit evenimentul sosirii sale, în urmă cu un an, ambasadorul Statelor Unite în Vietnamul de Sud, generalul Maxwell Taylor, a părăsit definitiv capitala sud-vietnameză într-un anonim aproape deplin. Omul care a schimbat uniforma militară cu redingota diplomatică, cel care din iulie 1961 a fost considerat drept „arhitectul principal al politicii americane de angajare în Vietnamul de Sud“, după cum se exprimă agenția France Presse, se retrage într-un moment când această politică, potrivit aprecierii aceleiași agenții, „intră în faza sa cea mai critică“.

În iulie 1961, generalul Taylor, specialist în problemele Extremului Orient, a fost chemat pentru prima oară să joace un rol determinant în elaborarea politicii americane în această parte a lumii, fiind numit consilier militar al președintelui Kennedy. În iulie 1962, generalul Taylor a fost numit președintele Comitetului mixt al șefilor de state majore ale S.U.A. De pe atunci — informează France Presse — el lucra la punerea la punct a diferitelor proiecte de „escaladare“ a războiului vietnamez ce începuseră să capete formă la Pentagon. Tot în iulie, dar doi ani mai târziu, generalul sosea la Saigon pentru a prelua succesiunea fostului ambasador american Henry Cabot Lodge. În serviciu sa diplomatică avea de acum instrucțiuni pentru „reprezentarea S.U.A. în Vietnamul de Sud“. Forțele patriotice sud-vietnameze înregistraseră mari succese în lupta împotriva trupelor guvernamentale. Pe atunci, două treimi din teritoriul Vietnamului de sud erau sub controlul Frontului Național de Eliberare din această țară. Guverne-naționaliste se schimbau fără încetare la Saigon, loviturile militare succedându-se într-un ritm nemai-cunoscut.

Și noul ambasador trimis de Washington s-a apucat să facă

răsește Vietnamul la punctul pe care l-a găsit atunci când a sosit. La putere se află un guvern militar. Ambasadorul american s-a cerat cu generalul Nguyen Khanh și nici relațiile sale cu actualul conducător sud-vietnamez, generalul Ky, ca și cu conducătorii celor două guverne civile, Tran Van Huong și Phan Huy Quat, nu au fost din cele mai cordiale. Ultimei doi au fost răsturnați de la putere de militari tocmai în momentele când Taylor era absent din Saigon.

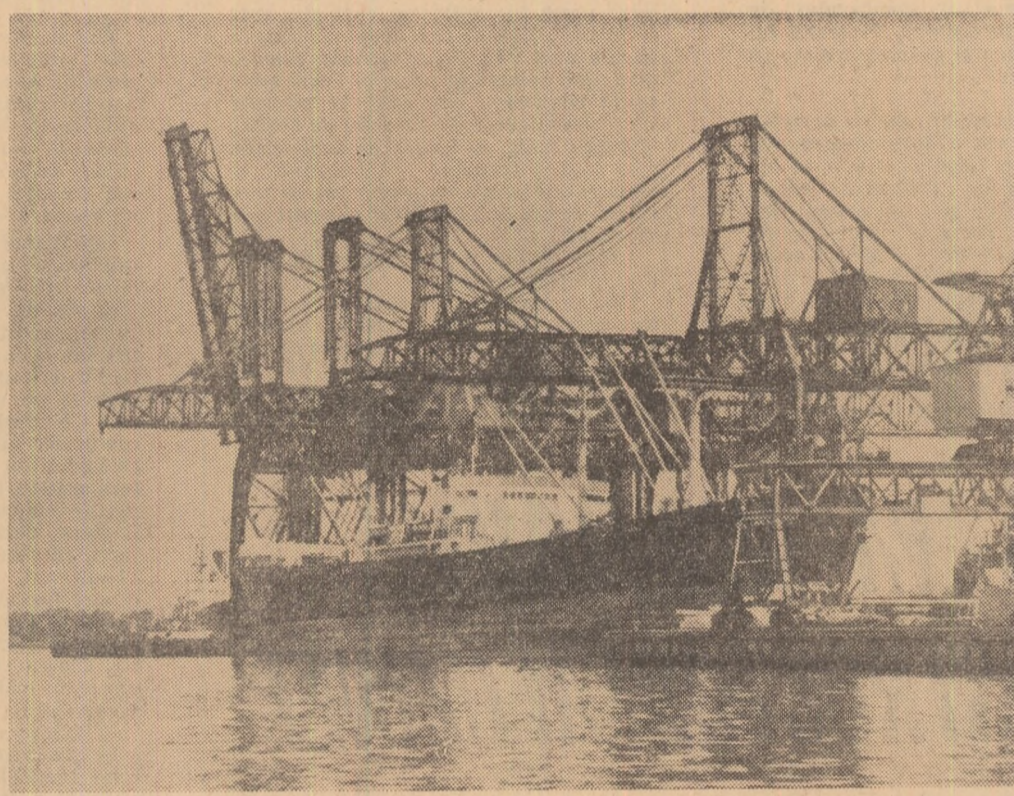
Ultimul act oficial, ca ambasador, al „arhitectului escaladării“ s-a consumat joi când el a fost însoțit de un nou contingent de 3.800 militari nord-americani debarcați în portul Cam Ranh Bah. Aceștia au sosit în Vietnamul de sud în cadrul noii angajări a S.U.A. anunțată de președintele Johnson, angajare care reflectă continuarea politicii agresive.

A doua mișcare a „rocadei diplomatice“ americane la Saigon urmează să aibă loc în curând, o dată cu sosirea, după o lipsă de un an, a noului ambasador, Henry Cabot Lodge. El va fi însoțit de încă 50.000 de militari nord-americani. Dar în Statele Unite se înregistrează un fenomen crescând de opoziție față de „îngroparea tot mai adâncă a americanilor în tranșele războiului vietnamez“, după cum apreciază ziarul „Wall Street Journal“.

„New York Times“ a publicat rezultatele unei anchete-julger făcând referință la rindurile cetățenilor americani din care rezultă că la șase ore după cucerirea de către presa a președintelui Johnson, procentul acelor care sprijineau politica sa în Vietnam a scăzut de la 54 la 46 la sută.

Nu este oare aceasta un avertisment?

P. NICOARĂ

Sesiunea Consiliului Economic și Social O. N. U.

Comitetul de coordonare al Consiliului Economic și Social al O.N.U. și-a încheiat dezbaterile asupra punctelor de pe ordinea de zi intitulată „Examinarea și reevaluarea rolului și funcțiilor Comitetului Economic și Social“ și „Programul de lucru al O.N.U. în domeniile economice, sociale și culturale“.

Luând cuvântul în cadrul dezbaterilor delegatul român, Aurel Sanislav, a subliniat necesitatea concentrării și coordonării eforturilor Consiliului Economic și Social în principalele domenii. Vorbitorul a menționat aspectele pe care le implică dezvoltarea industrială, lichidarea vestigiilor economice și sociale ale colonialismului relevând importanța planificării, formării de cadre naționale, folosirii resurselor naturale naționale în folosul dezvoltării. El s-a referit, de asemenea, la consecințele economice și sociale ale dezarmării.

Evoluția crizei politice din Grecia

● Sesiunea extraordinară a Parlamentului a durat... citeva minute ● Guvernul Novas nu și-a putut prezenta programul

ATENA 30 (Agerpres). — Parlamentul grec s-a întrunit vineri la ora 19 (ora locală), în cadrul unei sesiuni extraordinare, pentru a dezbate declarația-program a guvernului Novas și cererea sa de a se acorda votul de încredere. Sesiunea a durat doar câteva minute, deoarece guvernul nu și-a putut prezenta programul.

Nici un ofițer francez la manevrele „Fallex“

La Paris s-a anunțat că generalul Charles Aillerot, șeful statului major al armatei franceze, a adresat comandantului suprem al Forțelor Armatei Europene, generalul Lemitzer, o scrisoare prin care îi face cunoscut că nici un ofițer francez, afectat statelor majore integrate ale Blocului Atlanticului de Nord sau unităților franceze din Atlantic, nu va participa la viitoarele manevre militare ale N.A.T.O. din acest an, care se vor desfășura sub denumirea „Fallex 1965“. În scrisoarea sa, generalul Aillerot a subliniat că guvernul francez nu pune la dispoziția țărilor care participă la aceste manevre mijloacele de comunicații și telecomunicații de pe teritoriul Franței.

UN GEST SEMNIFICATIV

La centrul de recrutări de la baza militară aeriană din apropiere de New York a avut loc joi o acțiune spontană de protest împotriva politicii americane în Vietnam. 12 tineri și-au ars ordinele de chemare în fața a peste 200 de recrutați care și-au exprimat aprobarea față de acest gest prin aplauze puternice.

Tot în cursul zilei de joi a avut loc în centrul New Yorkului o demonstrație de protest împotriva amestecului S.U.A. în războiul din Vietnam. Manifestanții au defilat pe străzile din preajma biroului de recrutare militară al orașului și, instalându-se apoi în fața clădirii acestuia, au arși în mod simbolic, ordinele de mobilizare.

Potrivit relatărilor agenției Associated Press, atunci când demonstrații au ajuns în fața biroului de recrutare, ei au fost întâmpinați cu simpatie de recrutații aflați aici.

Noi succese ale patriotilor sud-vietnamezi

SAIGON 30 (Agerpres). — În luptele angajate vineri în Vietnamul de sud, partizanii au provocat trupelor guvernului de la Saigon pierderi grele, relatează agenția Reuters. La 75 de mile sud-vest de capitala, forțele ale Frontului Național de eliberare au atacat un centru de pregătire al armatei guvernamentale. Un pușcărie de curvini american a călcat pierderile trupelor guvernului de la Saigon drept „loate grele“. În provincia Phu Yen, la 380 km de Saigon, forțele ale partizanilor au declarat un puternic loc împotriva aerodromului de lângă localitatea Tuy Hoa, acțiune soldată cu pierderi importante în rândurile inamicului. Reglunea plătitorilor înalte a fost, de asemenea, teatrul unor intense lupte între patrioți și trupele guvernamentale. Pătrunzând într-un oraș, din apropiere de Kontum, forțele F.N.E. au luat prizonieri 27 militari și au capturat o importantă cantitate de arme.

La 29 iulie, secretarul general al O.N.U., U Thant, a remis te-

prezentativ permanent al S.U.A. la O.N.U., Arthur Goldberg, un mesaj de răspuns la mesajul joi din partea președintelui Johnson, în care acesta îl acuză pe guvernul de la Saigon de a fi implicat în războiul din Vietnam.

În Parlamentul japonez

Primul ministru al Japoniei, Eisaku Sato, a rostit vineri la deschiderea oficială a celei de-a 49-a sesiuni a Parlamentului Japoniei o cuvântare consacrată problemelor politice interne și externe a guvernului japonez și situației internaționale. Premierul japonez a caracterizat situația din Asia ca deosebit de serioasă. El și-a exprimat dorința de reglementare cât mai grabnică a situației din Vietnam dar a sprijinit poziția Statelor Unite. Declarația primului ministru japonez nu a mulțumit partidele de opoziție care cer să fie

explicată poziția guvernului japonez într-o serie de probleme deosebit de importante cum ar fi problema colaborării Japoniei cu S.U.A. în războiul din Vietnam.

Etsusaburo Shiina, ministrul afacerilor externe al Japoniei, a declarat ieri că a cerut Statelor Unite să se abțină de la bombardarea Vietnamului cu avioane venind din Okinawa, dar „cererea a parvenit prea târziu“. Această declarație a fost făcută pentru a răspunde reacției vii provocate în rândul opoziției socialiste japoneze.

În fața unui atropag compus din oameni de afaceri nord și sud-americani, întruniți în capitala mexicană, senatorul american Javits a prezentat un plan pentru crearea unei piețe comune care să cuprindă mai întâi toate țările Americii Latine și apoi, într-o etapă ulterioară, să înglobeze continentul sud-american, S.U.A. și Canada. Potrivit teoriilor lui Javits, „trebuie imediat eliminate barierele vamale fiindcă numai o piață comună va exercita o atracție decisivă asupra investițiilor străine“.

Nu întâmplător Javits dezvoltă asemenea planuri. El este promotorul și organizatorul A.D.E.L.A., asociațiului grup de dezvoltare a Comunității atlantice pentru America Latină fondat în 1963. A.D.E.L.A., organism privat în simul circuitului capitalare nord-americane dețin majoritatea aproape absolută, este canalul „atlantic“ sub care monopolurile din S.U.A. manevrează pentru intensificarea ieșirii bogățiilor Americii Latine. Nu vom intra în amănunte. Vom aminti doar experiența Pieței comune Americii Centrale unde A.D.E.L.A. a acționat direct și oficial „în sprijinul dezvoltării economice“. Sub titlul „În favoarea cui este integrarea?“ săptămânalul economic nicaraguan „M.R.“ a publicat la mijlocul acestei luni un studiu în care subliniază că „întreprinderile nord-americane sînt beneficiarii adevărați ai acestei integrări“ și că „în întreprinderile nord-americane și-au asigurat partea lorului“. Monopolurile nord-americane, relevă „M.R.“ și-au dublat aproape „sfera economică pe care o controlează“ în această zonă, iar profiturile lor s-au triplat de la organizarea

Pieței comune a Americii Centrale și până azi.

Apariția în acest moment a „planului“ Javits nu poartă, cituși de puțin, pecetea hazardului.

În ultimii ani, un șir de țări latino-americane întreprind încercări de colaborare economică reciprocă, fără participarea S.U.A. Reprezentanții Statelor Unite au protestat în repetate rânduri împotriva unei asemenea orientări. Dar acum, constând profundul interes al țărilor din America Latină față de colaborarea economică reciprocă și hotărînd să adapteze cu orice preț această tendință a lor la propriile interese, în S.U.A. s-a început salutară furtunoasă a integrării economice din America Latină. Vicepreședintele S.U.A., H. Humphrey, luînd cuvîntul la ședința specială a Consiliului

● A. D. E. L. A.: camuflajul unei pompe aspiratoare de profituri ● Tendințele sud-americane de independență economică și lamentările lui „New York Herald Tribune“

drepte în albia obișnuită a „integrării economice“, de mult cunoscută în lumea occidentală și care a dus, după cum arată experiența, la subordonarea țărilor slabe față de puterile mai dezvoltate și mai bogate.

Tendințele acestea care au ca scop o absorbire și mai accentuată de către puterile monopoluri din S.U.A. a economiei țărilor latino-americane sînt-un viitor ansamblu continental „de la Alaska la Țara de Foc“ se lase de-o puternică împotriva pe continentul sud-american.

O.S.A., consacrată celei de-75-a aniversări a acestei organizații, declară că accelerarea integrării economice în emisfera occidentală este „pasul cel mai important de completare a programelor ce funcționează de-acum în cadrul „Alianței pentru progres“.

Tendința de colaborare economică a țărilor din America Latină, fără participarea S.U.A., în scopul asigurării independenței lor economice, unele ceruri nord-americane încearcă s-o incur-

Combătînd cu vehemență proiectele de genul „planului Javits“ președintele chilian Eduardo Frei arată că „necesitatea cea mai arzătoare este crearea unui front economic comun în America Latină în scopul apărării intereselor sud-americane față de colosul din nord“. Președintele mexican Cardos, sublinia, la rîndul lui „primordialitate unei cooperări pe continentul sud-american care să aibă drept scop eliberarea țărilor latino-americane prin propriile

pondera la uriașă presiune economică exercitată de nord-americani, o posibilitate de a corija structurile depășite și nocive ale sistemului de schimburi neechivalente între cele două Americi... Putni sînt oamenii de stat și economiști sud-americani care să nu dorească să pună capăt unui sistem care ține în loc dezvoltarea economică, care a dus în ultimul deceniu un deficit comercial de 19 miliarde dolari, și care a făcut ca în ultimii 15 ani monopolurile nord-americane să culegă peste 25 miliarde dolari profituri la 12 miliarde dolari investiții“.

Văzute de la Washington toate acestea nu par să inspire optimism. NEW YORK HERALD TRIBUNE scria zilele trecute că „tendințele din America de sud pentru dezvoltarea cooperării între țările acestui continent, pentru independență economică și crearea unor organizații economice complet latino-americane cu excluderea S.U.A., sînt azi mai puternice ca oricînd“. Influentele putni sînt oamenii de stat și economiști sud-americani care să nu dorească să pună capăt unui sistem care ține în loc dezvoltarea economică, care a dus în ultimul deceniu un deficit comercial de 19 miliarde dolari, și care a făcut ca în ultimii 15 ani monopolurile nord-americane să culegă peste 25 miliarde dolari profituri la 12 miliarde dolari investiții“.

„Cei mai mulți lideri latino-americani — remarcă LE MONDE DIPLOMATIQUE — vîd în dezvoltarea cooperării pe continentul sud-american tocmai o contra-

EM. RUCAR

Austeritate. Dar pentru cine?

Nu este nevoie să fii specialist pentru a înțelege că atunci cînd un guvern este nevoit, în mai puțin de un an de vreme la putere, să ia de trei ori, în această scurtă perioadă, măsuri restrictive privind finanțele și economia că situația este dintre cele mai grave. Aceasta este și concluzia la care au ajuns numeroși observatori a vieții publice din Marea Britanie după ce cabinetul domnului Wilson a promulgat noi dispoziții prin care încearcă să redreseze economia engleză.

„Un program auster“ — l-a denumit ministrul finanțelor, James Callaghan atunci cînd l-a prezentat marți seara în Camera Comunelor. Într-adevăr, austeritate, dar pentru cine? Aceasta este întrebarea care se pune cu insistență în aceste zile în Anglia. Răspunsul poate fi găsit în cercetarea măsurilor propuse. Ele privesc în esență lor, restrîngerea consumului populației și al cheltuielilor bugetare. Aceasta va duce la reducerea cheltuielilor — și așa limitate — pentru construcții de locuințe, școli și spitale. Un alt capitol privește reducerea investițiilor în industria naționalizată. Aceasta va avea, desigur, ca urmare o creștere a șomajului. Nu trebuie neglijat nici un alt aspect, și anume, reducerea duratei creditelor destinate cumpărăturilor făcute de populație. Cu asemenea acțiuni încearcă guvernul laborist să restrîngă consumul intern stimulînd în mod deosebit, pe de altă parte, creșterea exportului. Realizarea unei asemenea creșteri ar trebui să ducă la îmbunătățirea balanței comerciale a Marii Britanii, astăzi, după cum se știe, deficitară.

Primele comentarii ale ziarelor britanice sînt în evidență nepopularitatea proiectelor laboriste în domeniul economic și faptul că ele lovesc în marea masă a populației. Astfel, „Financial Times“ arată că amînarea unor proiecte de construcții „are implicații mari și va afecta asemenea probleme sensibile din punct de vedere politic cum sînt cele referitoare la șosele și universități... Guvernul nu va mai introduce o garanțare a veniturii minime“. Este interesant de remarcat că organele presei conservatoare sînt cele care aprobă pe deplin măsurile luate de guvernul laborist, ceea ce ar părea curios la prima vedere. Astfel, „Daily Mail“ afirmă satisfăcut: „Măsurile luate arată în fața lumii că guvernul și-a dat în sfîrșit seama că nu trebuie să mai încerce să trăiască pe calapodul luxos al unui program laborist deplin... Nu altele cuvînte, „Daily Mail“ jubilează că guvernul Wilson a renunțat la orice intenție de a-și îndeplini promisiunile electorale privind îmbunătățirea situației economice a populației muncitoare. Și dacă e vorba de „calapod luxos“ acesta privește marea finanță britanică care, în ciuda cifrelor care atestă starea malară a economiei engleze, înscrie cifre impresionante la capitolul profituri. Iar actualele măsuri de austeritate nu vor atinge cu nimic pe marii capitaliști en-

gize care de altfel, au fost consultați în cadrul unor consfățuiri care au avut loc la sfîrșitul săptămînii trecute la reședința de vară de la Chequers a premierului Wilson. Cit privește cele 100 de milioane lire sterline prevăzute a fi reduse din bugetul militar, se exprimă îndoiele la Londra față de posibilitatea realizării unui asemenea proiect. Referindu-se la această reducere, ziarul „Daily Telegraph“ se întrebă: „Ce câștig va rezulta din aceasta dacă guvernul va proceda la cumpărarea avioanelor americane „F-111“ sau a avioanelor franceze „Mirage IV“? Angajamentele în acest domeniu sînt mai greu ca oricînd de descurajate“. Nu numai în acest domeniu încercările sînt foarte mari. De exemplu, „Times“ se întrebă dacă măsurile propuse de laboriști vor putea avea vreun efect: „Întreprinderea guvernului în ce privește adoptarea unor acțiuni decisive va duce oare Marea Britanie la o recesiune serioasă în iarnă?“

Desigur că de această situație încearcă să profite din plin opoziția conservatoare. Dezbaterile care au avut loc miercuri seara în Camera Comunelor au fost dintre cele mai animatare din ultima vreme. Nu le-a fost greu liderilor conservatori să etaleze numeroase cifre privind situația dificilă a economiei engleze printre care și indicele creșterii costului vieții în medie cu 4,4 la sută. În ce privește perspectiva costului vieții va crește în viitor cu 7 procente pe an — conservatorii au subliniat că la „orizont nu există nici un semn de înseninare“. Conservatorii au devenit cu atât mai activi cu cit și-au ales un lider în persoana lui Edward Heath, cunoscut specialist în probleme economice, personalitate dinamică a vieții politice engleze. Pînă la urmă, laboriștii au obținut aprobarea Camerei pentru politica lor economică dar numai cu două voturi majoritate. În aceste condiții viitorul nu pare să surîdă guvernului Wilson, mai ales că nici în cadrul conducerii laboriste nu domnește o deplină coeziune. Protestul Congresului sindicatelor britanice față de noile măsuri de austeritate este simptomatic pentru starea de spirit din cadrul sindicatelor britanice, pînă nu demult unul dintre stilpii de susținere cel mai siguri al laboriștilor. Așa dar, o vară care, în ciuda căldurii, s-ar putea să fie destul de „răcoasă pentru partidul aflat la putere în Anglia.“

ANDREI MINCU

Fotografia noastră înălțează un sat situat la numai cîțiva kilometri de capitala coloniei portugheze Angola. Singura clădire care iese în evidență e biserica. În rest, o aglomerare de bordeie mizere.

PE SCURT

Estrada bucureșteană la Paris

Teatrul satiric muzical „C. Tănase“ din București a dat joi seara la Teatrul „Olympia“ din Paris primul spectacol în cadrul „Olimpiadei de muzică“. Vineri seara a avut loc un spectacol de gală la care au asistat reprezentanți ai Direcției afacerilor culturale din Ministerul Afacerilor Externe al Franței, oameni de artă francezi, critici, precum și un numeros public. Au fost prezentați, de asemenea, însărînatul cu afaceri ad-interim al R. P. Române la Paris, Cornel Burtică, și membri ai ambasadei.

Intr-o cronică transmisă de agenția France Presse sînt relevante calitățile ansamblului

romănesc. Agenția scrie că artiștii români „au încântat publicul spectator“. „Teatrul din București, a luat joi seara un excelent start!“ — apreciază agenția.

Inaugurarea liniei aeriene București — Roma

● Ieri a fost inaugurată linia aeriană internațională directă București — Roma. Pe aeroportul Fiumicino, la aterizarea aeronavei de pasageri „Il-18“ a întreprinderii TAROM, au fost prezenți reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Comerțului Exterior, Societății de transporturi aeriene „Alitalia“, precum și membri ai Ambasadei R.P. Române la Roma. Cu acest prilej, ambasadorul R.P. Române la Roma, M. Marin, a oferit un cotețel la care au fost prezenți reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al Italiei, Ministerului Comerțului Exterior, reprezentanți ai agențiilor din Roma ale societăților de

navigație aeriană, oameni de afaceri, ziaristi.

● Postul de radio „Vocea Laosului“ a anunțat că forțele patriotice laotiene au doborât 100 de avioane americane de la începutul acestui an. Comitetul Central al Partidului Nea Lao Haksat, a transmis postul de radio, felicită populația și forțele patriotice pentru victoriile reperate în lupta împotriva imperialismului S.U.A. și marionetelor lor.

● Luna iulie s-a caracterizat în Olanda prin puternice furtuni și temperaturi scăzute. Temperatura medie înregistrată în întreaga țară este echivalentă cu cea a lunii noiembrie. Specialiștii meteorologici din Olanda subliniază că o asemenea vreme nu s-a văz înregistrat în această țară din luna iulie 1756.

PE SCURT